

Продовження таблиці 2

Частка власного оборотного капіталу в оборотних активах (4 фактор)	0,005	0,0057	3,84	6,7%
Частка власного оборотного капіталу у власному капіталі (5 фактор)	0,014393	0,03021	-8,05	147,7%

Можна зробити висновок, що головним чинником, який спричинив зниження коефіцієнту фінансового левериджу, є зниження частки власного оборотного капіталу у власнім капіталі. Це ще раз підтверджує, що підприємство не в змозі самостійно фінансувати оборотні активи й робить це шляхом збільшення довгострокових кредитів, що не є раціональним.

Таким чином величина й ефективність використання позикових коштів – це одна з головних характеристик ефективності управлінських рішень, яку можливо оцінити. Знання механізму впливу фінансового левериджу на рівень прибутковості власного капіталу й рівень фінансового ризику дозволяє цілеспрямовано керувати як вартістю, так і структурою капіталу підприємства. Факторний аналіз коефіцієнту фінансового левериджу дозволяє спрямувати зусилля на приведення до норми того з факторів, який спричинив негативні зміни у значенні фінансового левериджу, й забезпечити подальшу максимізацію рівня фінансової рентабельності.

Список літератури: 1. Бланк И.А. Финансовый менеджмент: Управление финансовыми рисками. – К.: Ника-Центр, 2005. – 600 с. – (Серия «Библиотека финансового менеджмента», вып. 12); 2. <http://www.spb-mb.ru/index.php?page=192>; 3. Савчук В.П. Управление финансами предприятия/ – М.: БИНОМ. Лаборатория знаний, 2003. –480 с.: ил. 4. Сухарев П.Н. Стратегический анализ: науч. пособ. – Донецк: Изд. Вебер (Донецкий филиал), 2008. – 244 с; 5. <http://www.aaa.com.ua/?page=4&mode=mtxt&data=3720>; 6. <http://financial-analysis.ru/methodses/metOSC5factorialLeverage.html>

Поступила в редколлегию 05.05.10

УДК 330.322.0

Т.І. КОЧЕТОВА, ст викладач, НТУ «ХПІ»,
Н.Є. САФОНИК, студ., НТУ «ХПІ»

ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

В данной работе проанализированы факторы, влияющие на инвестиционную привлекательность Украины. Приведены примеры опыта привлечения иностранных инвестиций постсоветскими странами, в частности Белоруссией. На основе зарубежного опыта повышения привлекательности даны рекомендации по улучшению бизнес климата в стране.

The factors which influence on the level of business attraction of the foreign investments are analyzed in the article. Given recommendations are based on the significant points of effective experience of other post soviet countries, especially Belorussia. Such an experience of attracting of foreign investments can be used for the improvement of business climate of Ukraine.

У поняття «привабливість» входить імідж країни, довіра інвесторів і сприйняття даної країни або регіону з погляду можливостей і конкурентних переваг для прямих іноземних інвестицій. Отже, інвестиційно-привабливою є та країна, яка може зацікавити іноземних інвесторів і примусити їх інвестувати в її економіку.

Вважається, що Україна має жахливе бізнес середовище, яке є наслідком не лише фінансової кризи, а й особливостей політики держави: ненадійність банківської системи, коливання валютних курсів, недосконалість податкового законодавства, адміністративний тиск та і взагалі прозорість державної політики.

Але проблеми не лише в адміністративному врегулюванні. Розпочинати бізнес в нашій країні іноземного інвестора можуть налякати макроекономічні показники. За даними МВФ у 2004-2008 рр. середньорічна інфляція на рівні 14% була зафіксована у 14 країнах, серед яких і Україна. За оцінками Кабміну річна інфляція до кінця 2010 досягне 13,1%, а це ще трохи вище, ніж у минулому році – 12,3%.

Про актуальність проблеми свідчить також той факт, що обсяги чистого припливу прямих іноземних інвестицій в Україну у 2009 р.

скоротилися в 2,2 рази – до 4,5 млрд дол., які у 2008 р. склали 9,9 млрд дол.[5]

За результатами опитування проведеного Міжнародним фондом Блейзера саме макроекономічні чинники та нестабільна фінансова система є дуже важливими для 54% опитаних інвесторів при виборі країни інвестування. Водночас, надмірний адміністративний тиск та низька якість корпоративного управління турбує 42% опитаних. [1]

На відміну від інших країн, що розвиваються, бізнес-клімат в нашій країні постійно погіршується. За останні три роки Україна помітно опустилася в рейтингу легкості ведення бізнесу, який публікується МБРР, зі 128 позиції серед 175 країн за дослідженнями Doing Business-2007 до 142 місця зі 183 країн згідно Doing Business-2010. В той час як інші пострадянські країни займають вищі позиції: Білорусія займає 58 позицію в рейтингу, Казахстан – 63 місце, а Молдова – 94 за даними Doing Business-2010. [3]

Проте високі ризики інвестиційної діяльності в Україні обіцяють високу дохідність, як і в усіх країнах, що розвиваються. За даними Європейської асоціації спільного капіталу (EVCA) рівень повернення інвестицій в країнах СНД вищий, ніж у західноєвропейських державах, тобто рентабельність бізнесу в Україні вища. Отже, на жаль, Україна не користується такою ж популярністю серед інвесторів як її пострадянські країни-сусіди.

До прикладу, в 2001 році в Білорусії була прийнята Національна програма залучення інвестицій в економіку республіки на період до 2010 року, яка передбачала забезпечення вигідних умов для іноземних інвестицій для технічної та технологічної модернізації економіки.

Саме тому Білорусія має більш якісні параметри інвестиційної діяльності, ніж Україна, а саме стабільність суспільно-економічного стану, державна підтримка іноземних інвесторів і наявність інвестиційних пільг, послідовність фінансової політики, низький рівень корупції.

Корумпованість негативно впливає на залучення іноземних інвестицій до українського бізнесу. За дослідженнями МБРР майже 30% компаній використовують хабарництво для вирішення питань з держа-

вними чиновниками, в той час як у Білорусії кількість таких компаній удвічі менша – лише 13,5% опитаних готові вносити такі «платежі».[4]

Важливим чинником, який визначає загальну інвестиційну привабливість країни, є конкурентноздатність податкової системи. Україна втрачає в інвестиційній привабливості через недосконалість своїх податкових правил, адже загальна ставка податкових виплати в Україні становить близько 57,2% прибутку.[5]

Вагомим критерієм для іноземного інвестора є простота процедури реєстрації підприємства та власності. Кількість процедур при реєстрації підприємства в Україні вдвічі більша, ніж у Білорусії, а це відповідно довше і складніше, а розмір мінімального статутного капіталу в Україні становить 153,5% ВВП, в той час як у Білорусії розмір статутного капіталу не залежить від ВВП країни. Те саме стосується і реєстрації власності. Час реєстрації власності в Україні триває 98 днів і становить 2,6% від вартості власності, а в Білорусії ця процедура триває всього 18 днів і становить 0% від вартості власності. [4]

Отже, спрощення процесу реєстрації підприємств, а також вдосконалення законодавства з корпоративного управління дозволить не тільки зекономити час та зусилля, але й істотно вплинути на готовність інвестувати саме в Україну.

Слід зазначити, що в Україні є позитивні зрушення щодо реєстрації майна. Наприкінці 2009 року було прийнято закон, який спрощує три найбільш складні та витратні регуляторні процедури. По-перше, зменшено у 100 разів розмір мінімального статутного капіталу, необхідного для створення ТОВ, по-друге скорочено термін видачі дозволів: встановлено чіткий термін видачі—10 днів та запроваджено принцип «мовчазної» згоди. За ним дозвіл вважається виданим, якщо дозвільний орган не надав заявнику у визначений термін своєї згоди чи вмотивованої відмови.

Ще однією з головних передумов успішної інвестиційної діяльності є низький рівень інфляції та передбачуваність рівня цін в економіці. Для цього необхідні, по-перше, контроль за доходами та видатками бюджету, а по-друге, розв'язання проблем боргового тягара.

Слід також запровадити просту і зрозумілу систему оподаткування, яка б передбачала, стягнення податків з урахуванням бізнес-інтересів, що передбачає державну фінансову підтримку, цільові субсидії та податкові пільги для іноземного капіталу.

Позитиву додає стабілізація політичного життя країни. Президент України 17 березня 2010 року затвердив положення і персональний склад Комітету з економічних реформ, основними завданнями якого визначено підготовку програми економічних реформ в Україні. Такий крок може прискорити розвиток власного інвестиційного потенціалу, проведення фінансових, політичних, організаційних, управлінських та соціальних реформ, вдосконалити законодавство, зменшити всеосяжну корупцію, а отже, покращити імідж країни, як надійного партнера.[6]

Згідно з дослідженням Міжнародного фонду Блейзера інвестиційний потенціал в Україні значний, більше половини, а саме – 53,7%, інвесторів планують інвестувати до України в найближчі шість місяців, проте ще 24,4% проявляють обережність у своїх планах або поки не визначилися.

Україна є досить перспективною державою для іноземного інвестора – це мобільна і відносно дешева і кваліфікована робоча сила, місткий внутрішній ринок споживання, вигідне геополітичне положення, розвинена газотранспортна система, інноваційний потенціал, готовність керівництва до змін.

Головним завданням нашої держави є розкриття цього потенціалу, використовуючи досвід країн-сусідів, а саме: стабілізувати політичне та соціально-економічне життя країни, зменшити адміністративний тиск та забезпечити державну підтримку іноземних інвесторів, створити пільги та цільові субсидії, спростити податкове законодавство та митні процедури, зменшити корупцію та зупинити розвиток тіньового ринку.

Список літератури:
1. www.bleyzerfoundation.org
2. http://www.doingbusiness.org/Documents/Country_Profiles/UKR.pdf
3. http://www.doingbusiness.org/Documents/DB10_Overview.pdf
4. <http://www.doingbusiness.org/ExploreEconomies/?economyid=194>
5. <http://www.eba.com.ua/ua/analytical/barriers.html> 6. Указ Президента України

№273/2010 «Про утворення Комітету з економічних реформ» від 26 лютого 2010 року

Поступила в редколегію 12.05.10

УДК 339.137.2

О.Ю.ЛІНЬКОВА, канд. екон. наук, доц., НТУ «ХП»,
Д.ТУРМЕНКО студ., НТУ «ХП»

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ТА МЕХАНІЗМИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Стаття присвячена дослідженню сучасних потенційних можливостей підвищення конкурентоспроможності легкої промисловості. Проаналізовано сучасний стан галузі. Запропоновано механізми розвитку легкої промисловості на національному рівні, сконцентровано увагу на питаннях подальшого дослідження розвитку галузі.

Article is devoted to the study of contemporary potential competitiveness of light industry. The state of the industry. Proposed mechanism for the development of light industry at the national level, concentrating on the further study of the industry.

Ключові слова: конкурентоспроможність, технологічні інновації, іноземні інвестиції, маркетингова концепція управління.

Вступ. Легку промисловість можна віднести до основних галузей соціального спрямування, більшість продукції даної галузі належить до предметів першої необхідності, розвиток якої є необхідною умовою покращення рівня життя населення.

Сучасний стан підприємств даної галузі характеризується наявністю жорсткої конкуренції, необхідністю гнучко реагувати на неоднозначні зміни ситуації на ринку. За період 2004-2009рр. значну частину ринку легкої промисловості України займають товари Китаю – 50%, Туреччини – 23% , В'єтнаму – 8%, Італії -4%, інші – 12%, частка товарів вітчизняного виробництва становить 3%[6]. Тому проведення ефективних реформ в даній галузі має велике значення. У багатьох країнах вихід з фінансово-економічної кризи починається зі зростання виробництва в галузях, які мають швидкий обіг капіталу, зокрема в легкій промисловості. Ця галузь відрізняється найбільшою гнучкістю в прис-